

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dansk biavl er et truet erhverv. Specialiseringen og monokulturene i jordbruget og i skovbruget samt angrebene på den vilde flora (f. eks. fældninger af de vilde hegn, slåningerne af grøftekanterne) formindsker fødereserverne for bierne uden for det egentlige træk. Myriader af nye kemiske bekæmpelsesmidler og -metoder må endvidere nødvendigvis true biavl, og desuden er konsekvensundersøgelser og vejledning ofte forhastede og lemfældige. Endelig er den enkeltes giftpåvirkelse af og til præget af uagtsomhed. Heller ikke avlernes økonomiske overskud er videre sikkert eller stort.

Imidlertid er den økonomiske værdi af biavl i Danmark ikke kun et spørgsmål om den enkelte avlers honningudbytte. Bestøvningsarbejdet resulterer i høj grad også hvert år i en samfundsmæssig værdi. Alene for frø- og frugtavlerne kan merudbyttet anslås til mange hundrede millioner kroner, og den fremover ønskelige rapsdyrkning fordrer flere bifamilier. Dertil kommer bestøvningen i private haver, grøftekanter, uopdyrkede arealer osv., som sikrer mange blomstrende planter og frø og frugter til en rig fauna, bl. a. en fuglebestand, som er et væsentligt led i bekæmpelsen af skadeinsekter.

Rimelige kår for biavl er derfor et samfundsanliggende. Nærværende lovforslag søger at rette en række utidssvarende eller urimelige bestemmelser for dermed at bidrage til sikring af dansk biavl.

De »vilde« bestøvende insekter, der ligeledes er af stor økonomisk og økologisk værdi, men hvis eksistens er truet af de ovennævnte udviklingstræk, søges samtidig beskyttet ved det generelle forbud mod sprøjtning med farlige giftmidler over åben blomst. Endelig lovfæstes frøavlernes ret til at få tilkendt erstatning for tab af afgrøder ved biforgiftningsskader.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Den nuværende generelle (humane) giftighedsklassificering er ikke nødvendigvis dækkende for

bier. Det foreslås derfor at få disse forhold undersøgt, resulterende i en særlig klassificering over midlernes farlighed for bier og andre bestøvende insekter og med dertil hørende anvendelsesforskrifter.

Til nr. 2

For at forenkle sagsgangen foreslås det at samle hele administrationen af bibeskyttelsesloven hos det amtslige binævn.

Til nr. 3

Konsekvensændring (som følge af nr. 4).

Til nr. 4

Eftersom undladelse af at anmelde bistader i flere tilfælde har medført afvisning af erstatningskrav, foreslås det præciseret, at det kun er ved § 4-sprøjtninger afvisning helt eller delvis kan komme på tale.

Til nr. 5

Denne undtagelsesbestemmelse synes ikke at have grundlag i de indhøstede erfaringer, hvorfor den foreslås ophævet.

Til nr. 6

I overensstemmelse med nødretsparagraffen i borgerlig straffelov skal det i § 17 a omhandlede strafansvar ikke kunne gøres gældende ved sprøjtninger efter denne lovs § 4.

Til nr. 7 og 11

Da de nuværende mark- og vejfredsudvalg ofte har problemer med hensyn til den nødvendige sagkyndighed vedrørende biavl og desuden oftest behandler for få sager til at kunne lægge en nogenlunde sikker praksis, foreslås det, at vurderings- og kendelsesretten overgår til binævnet på amtsplan.

Herved anvendes en i forvejen kendt inddeling, og et antal på 14 binævnet (svarende til de 14 amtskommuner) er det størst mulige, hvis den nødven-